

Warszawa, dn. listopada 2020 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 11/IZ/20

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz.1292 z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko A. z siedzibą w B. zawarte we wniosku z dnia 22 października 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 27 października 2020 r. o udzielenie interpretacji przepisów ustawy o zapasach dotyczących podwójnego obowiązku tworzenia zapasów obowiązkowych od tego samego wolumenu wytworzonego paliwa – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 22 października 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 27 października 2020 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów ustawy o zapasach, A. z siedzibą w B., zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji w

zakresie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

W dniu 16 września 2020 r. Wnioskodawca uiszczył wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny oraz swoje stanowisko:

Wnioskodawca będąc równocześnie producentem i handlowcem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 i 19 Ustawy o zapasach, wpisanym do rejestru zapasów interwencyjnych prowadzonego przez Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, prowadzi między innymi procesy produkcji paliw - wytwarzania paliw w procesie przerobu ropy naftowej, półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzania paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku, których powstaje, co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich (art. 2 ust. 1 pkt 8, art. 2 ust. 1 pkt 2 i 3 Ustawy o zapasach). Zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2 Ustawy o zapasach Wnioskodawca jako producent i handlowiec jest zobowiązany min. do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw uwzględniając strukturę produkcji lub strukturę przywozu według wzoru określonego w art. 5 ust. 3b pkt 3 Ustawy o zapasach. Jednocześnie Wnioskodawca ponosi koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych uiszczając opłatę zapasową (art. 21 b Ustawy o zapasach).

W ramach prowadzonej przez Wnioskodawcę działalności gospodarczej w zakresie produkcji paliw mogą występować przypadki dokonywania przetworzenia wyprodukowanego już przez Wnioskodawcę paliwa (fakt produkcji potwierdzony w ewidencji prowadzonej przez Wnioskodawcę i od którego naliczono/uiszczono już opłatę zapasową) w związku z koniecznością poprawy jego wymagań jakościowych/akcyzowych (np. poprawa zawartości znacznika i barwnika akcyzowego w oleju napędowym grzewczym (ONG) poprzez ponowne dodawanie do ONG albo czystego oleju napędowego albo pakietu

dotychczasowych dodatków czy poprawa parametrów jakościowych paliw zawracanych do Terminali Paliw Spółki/baz paliw obcych czy Zakładu Produkcyjnego Wnioskodawcy w wyniku reklamacji klientów) - tzw. „reblending paliw”. Przez przetwarzanie paliw Wnioskodawca rozumie nie tylko klasyczny proces mieszania, ale także kierowanie wyprodukowanego już produktu do ponownego przerobu na instalacjach produkcyjnych.

Na tym tle powstało po stronie Wnioskodawcy zagadnienie interpretacyjne w zakresie obowiązku tworzenia podwójnego zapasu obowiązkowego od tego samego wolumenu paliwa biorąc pod uwagę konieczność przetworzenia wyprodukowanego już raz paliwa przez tego samego producenta, zaliczonego do produkcji uwzględnianej przy obliczaniu wymaganej na dany rok ilości zapasów obowiązkowych w zakresie paliw. W części Ustawy o zapasach dotyczącej tworzenia zapasów obowiązkowych paliw, zdaniem Wnioskodawcy, brak jest przepisów regulujących tę kwestię w przeciwieństwie do zapisów dotyczących opłaty zapasowej, które wprost regulują sposób uiszczania opłaty zapasowej w przypadku dalszego przetwarzania paliw już wyprodukowanych przez tego samego producenta (art. 21 b ust. 2b Ustawy o zapasach).

W związku z powyższym, Wnioskodawca stoi na stanowisku, zgodnie z którym ten sam producent dokonujący ponownego przetworzenia wyprodukowanego już przez siebie paliwa np. w celu poprawy jego parametrów jakościowych/akcyzowych powinien go nie uwzględniać przy wyliczaniu wymaganej ilości zapasów obowiązkowych paliw i nie ujmować ponownie tego wolumenu w wielkości produkcji. W przypadku powtórnego przetworzenia już raz wyprodukowanego paliwa poprzez dodanie do niego innych paliw lub dodatków, ten sam producent powinien uwzględniać w wielkości ponownie wyprodukowanej finalnej ilości paliw tylko te ilości paliw i dodatków które zostały dodane w procesie reblendingu, od których nie został jeszcze zrealizowany obowiązek tworzenia zapasów obowiązkowych.

Zdaniem Wnioskodawcy, taki mechanizm posiada w obecnym stanie prawnym przy takim samym stanie faktycznym producent, który dokona

przetworzenia paliwa (np. w celu poprawy jego parametrów jakościowych) wyprodukowanego przez innego producenta. Taki producent będzie mógł przy wyliczaniu wymaganej ilości zapasów obowiązkowych paliw nie uwzględnić w wielkości produkcji wolumenu paliwa, od którego poprzedni producent utworzył już zapas obowiązkowy na podstawie uzyskanego oświadczenia (art. 5 ust. 3i i 3j Ustawy o zapasach). Zdaniem Wnioskodawcy taki mechanizm nie został przewidziany wprost w Ustawie o zapasach dla producenta dokonującego przetworzenia paliwa, które wcześniej sam wyprodukował. Za takim stanowiskiem jednak przemawia, w ocenie Wnioskodawcy, zasada równego traktowania podmiotów w takich samych rodzajowo stanach faktycznych oraz przyjęta przez racjonalnego ustawodawcę zasada eliminowania podwójnego obciążania obowiązkiem tworzenia zapasów obowiązkowych wolumenu paliwa, od którego już ten podmiot zrealizował obowiązek. Przyjęcie stanowiska, że producent paliw, który utworzył zapas obowiązkowy od danego wolumenu wyprodukowanych paliw, a następnie poddał te same paliwa procesowi ponownej produkcji (np. w przypadku konieczności poprawy parametrów jakościowych) nie może skorzystać z konstrukcji określonej w art. 5 ust. 3i i 3j Ustawy o zapasach, w ocenie Wnioskodawcy będzie prowadziło do skutku, że taki producent znajdzie się w gorszym położeniu niż producent, który nabył paliwa od poprzedniego producenta, który utworzył zapas obowiązkowy od wyprodukowanych przez siebie paliw.

Dodatkowo, Wnioskodawca wskazuje, że taki mechanizm odliczenia funkcjonuje już w Ustawie o zapasach w przypadku opłaty zapasowej (art. 21 b ust. 2b Ustawy o zapasach). Zgodnie z art. 21 b ust. 2b Ustawy o zapasach producent paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), przetwarzający paliwa poprzez procesy mieszania, oblicza opłatę zapasową, przyjmując za jej podstawę różnicę pomiędzy ilością wyprodukowanych paliw i tą ilością, która stanowiła już podstawę obliczenia i zapłaty przez niego opłaty zapasowej. Skoro ustawodawca przewidział w takim stanie faktycznym brak pobierania opłaty zapasowej, to można uznać, że tak też powinno być w przypadku obowiązku tworzenia zapasów obowiązkowych, które stanowią

pierwotny obowiązek względem opłaty zapasowej. Zdaniem Wnioskodawcy podstawowym celem wprowadzenia obowiązku uiszczania opłaty zapasowej przez producentów i handlowców jest zapewnienie finansowania dla tworzenia i utrzymywania zapasów agencyjnych w celu zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego państwa (art. 21 b ust. 1 Ustawy o zapasach). Opłata zapasowa jest pobierana w przypadkach wykonywania takich rodzajów działalności, gdy po stronie Agencji Rezerw Materiałowych powstaje obowiązek utworzenia i utrzymywania określonego wolumenu zapasów agencyjnych. W sytuacji, gdy ustawodawca nie przewiduje pobierania opłaty zapasowej, to należy założyć, że dany sposób prowadzenia działalności nie zwiększa ilości tworzonych i utrzymywanych przez Agencję Rezerw Materiałowych zapasów agencyjnych. Wnioskodawca stoi na stanowisku, że nieracjonalne jest tworzenie zapasów obowiązkowych paliwa od tego samego wolumenu tym bardziej, jak ustawodawca przewiduje odliczenie takiego wolumenu przy opłacie zapasowej. Przepisy regulujące odliczenia przy opłacie zapasowej ujmują też sytuacje tożsamości podmiotowej (producent i producent), czego nie przewidziano przy obowiązkach związanych z tworzeniem zapasów obowiązkowych. Jednocześnie, w ocenie Wnioskodawcy, na tle przedstawionego stanu faktycznego mechanizmy wskazane powyżej powinny być tożsame nie tylko dla przetwarzania wyprodukowanego już paliwa poprzez mieszanie, ale także przez przerób na instalacjach produkcyjnych, jeżeli produktu nie da się poprawić w wyniku mieszania.

Mając na uwadze opisany powyżej stan faktyczny, Wnioskodawca wnosi o potwierdzenie ze strony Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych przedstawionego stanowiska w zakresie możliwości zastosowania identycznego mechanizmu w zakresie braku tworzenia zapasów obowiązkowych paliw przez producenta, których dokonał ponownej produkcji (przetworzenia) paliwa, od którego wcześniej już utworzył zapas obowiązkowy jako producent analogicznie jak dla producenta, który przetwarza paliwa poprzez procesy mieszania, od których poprzedni producent krajowy lub handlowiec tworzy zapasy obowiązkowe.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznano za prawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.) Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego

dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

W myśl art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, produkcja paliw to wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), produktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2018 poz. 1114), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy

naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość.

Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika, że paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), obliczając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie produkcji paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) lub przywozu ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, przy czym w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZO_P - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym. W myśl art. 5 ust. 3c ustawy o zapasach, producent dokonuje obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG, w zakresie ropy naftowej, stosując własne współczynniki uzysku paliw z poprzedniego roku kalendarzowego.

Zgodnie z art. 5 ust. 3b ustawy o zapasach, do wielkości produkcji, o której mowa w ust. 3b, wlicza się paliwa przetworzone w drodze mieszania paliw lub komponentów.

Artykuł 5 ust. 3g ustawy o zapasach stanowi, że producent przetwarzający paliwa poprzez procesy mieszania tworzy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw w ilościach, dla których podstawę obliczeń stanowi suma wielkości przywozu paliwa lub komponentów oraz wielkości dodatków zużytych w procesie uszlachetniania i mieszania.

W myśl artykułu 5 ust. 3i ustawy o zapasach, producent paliw, przetwarzający je poprzez procesy mieszania, od których poprzedni krajowy producent lub handlowiec tworzy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzy zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, dla których podstawą obliczeń jest różnica między ilością produktu końcowego i tą ilością paliw, od której zapasy ropy naftowej lub paliw tworzy poprzedni producent lub handlowiec.

Jak wskazano powyżej, w ramach prowadzonej przez Wnioskodawcę działalności gospodarczej w zakresie produkcji paliw, mogą występować przypadki dokonywania przetworzenia wyprodukowanego już przez Wnioskodawcę paliwa. Fakt tej produkcji zostaje potwierdzony w ewidencji prowadzonej przez Wnioskodawcę oraz od wielkości tej produkcji została już naliczona i uiszczona opłata zapasowa. Jednakże, w związku z koniecznością poprawy wymagań jakościowych lub akcyzowych wyprodukowanego paliwa zdarza się, że następuje tzw. reblending paliw.

Biorąc po uwagę powyższe, zdaniem Organu, jeżeli produkt naftowy wraca na instalację w celu poprawy jego parametrów, np. jakościowych, oznacza to, że cały cykl produkcyjny jeszcze się nie zakończył. Producent dokonując ponownego przetworzenia wyprodukowanego już przez siebie paliwa zobowiązany będzie do utworzenia zapasów obowiązkowych paliw przyjmując za podstawę wyłącznie ilość dodanych innych paliw i dodatków, w procesie reblendingu i od których nie został jeszcze zrealizowany obowiązek tworzenia zapasów obowiązkowych, z uwagi na fakt, iż te same

wolumeny wyprodukowanego paliwa nie mogą być podstawą do ponownego wyliczenia poziomu zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na kolejny rok kalendarzowy. Obowiązek świadczenia daniny publicznej może obciążać przedsiębiorcę tylko raz, tj. od określonego wolumenu wyprodukowanego już paliwa. Ponowne przetworzenie tego wolumenu spowoduje, że producent będzie zobowiązany do utworzenia zapasów obowiązkowych wyłącznie od dodatków lub paliw zużytych w procesie ponownej produkcji.

W celu uniknięcia „podwójnego” obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, przy ustalaniu podstawy obliczenia wielkości zapasów na kolejny rok kalendarzowy powinno nastąpić odjęcie od produktu końcowego ilości paliwa, która stanowiła już poprzednio podstawę obliczenia wielkości zapasów obowiązkowych i od której ten zapas został już utworzony przez producenta.

Ponadto, jak słusznie zauważył Wnioskodawca, taki mechanizm posiada w obecnym stanie prawnym i analogicznym stanie faktycznym producent, który dokona przetworzenia paliwa (np. w celu poprawy jego parametrów jakościowych) wyprodukowanego przez innego producenta. Taki producent będzie mógł przy wyliczaniu wymaganej ilości zapasów obowiązkowych paliw nie uwzględnić w wielkości produkcji wolumenu paliwa od którego poprzedni producent utworzył zapas obowiązkowy na podstawie uzyskanego oświadczenia.

Zatem, biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że producent paliw, który utworzył zapas obowiązkowy od danego wolumenu wyprodukowanych paliw, a następnie poddał te same paliwa procesowi ponownej produkcji, np. w przypadku konieczności poprawy jego parametrów jakościowych będzie zobowiązany do utworzenia zapasów obowiązkowych wyłącznie od ilości paliw i dodatków dodanych w procesie reblendingu. Te same wolumeny wyprodukowanego przez danego producenta paliwa nie mogą być bowiem ponownie podstawą do wyliczenia zapasów obowiązkowych na dany rok kalendarzowy. Jednakże

należy zaznaczyć, że proces reblendingu powinien być przez producenta udokumentowany, np. w prowadzonej przez niego ewidencji produkcji.

W opisanym powyżej stanie faktycznym należy uznać, że obowiązek utworzenia zapasów obowiązkowych od wytworzonego przez producenta paliwa powinien zostać zrealizowany przez Wnioskodawcę tylko raz od danego wolumenu wyprodukowanego paliwa, ponieważ co do zasady nie powinien on realizować obowiązku utworzenia zapasów obowiązkowych dwukrotnie od tego samego paliwa, w szczególności mając na uwadze cel tego obowiązku, tj. konieczność realizacji zadań publicznych w postaci zapewnienia bezpieczeństwa paliwowego państwa, z uwzględnieniem istoty i gwarancyjnego a nie fiskalnego i represyjnego charakteru wypełniania obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

Tym samym stanowisko Wnioskodawcy w zakresie braku obowiązku tworzenia zapasów obowiązkowych paliw przez producenta, co do których dokonał ponownej produkcji (przetworzenia) paliwa, od których wcześniej już utworzył zapas obowiązkowy jako producent jest prawidłowe.

Jednocześnie Prezes Agencji Rezerw Materiałowych nie może zgodzić się ze stanowiskiem Wnioskodawcy, że w opisanym stanie faktycznym, dla uzasadnienia braku obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w przypadku poddania powtórnemu procesowi produkcji wytworzonych już przez producenta paliw można zastosować analogiczne reguły jak przy wyliczaniu opłaty zapasowej. Przepisy dotyczące sposobu określania ilości tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw nie odsyłają do uregulowań dotyczących sposobu wyliczania opłaty zapasowej. Należy bowiem podkreślić, że regulacja dotycząca opłaty zapasowej ma charakter autonomiczny i nie ma podstaw do stosowania analogii do przepisów regulujących zasady tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Opisany w artykule 21b ustawy o zapasach wzór, który należy stosować do obliczania wysokości opłaty zapasowej dla paliw

został skonstruowany w sposób zupełnie odmienny niż wzór stosowany przy obliczaniu wysokości tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych dla paliw. Stosowany art. 21b ustawy o zapasach do obliczania wysokości opłaty zapasowej odnosi się do wielkości przywozu lub produkcji oraz zastosowanych zgodnie z art. 5 ust. 6 ustawy o zapasach pomniejszych w danym miesiącu kalendarzowym, natomiast wzór opracowany dla potrzeb wyliczania wielkości tworzonych i utrzymywanych zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw opiera się na zasadzie rozliczania w systemie rocznym.

Należy również zaznaczyć, że w uzasadnieniu do projektu ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o zmianie ustawy o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw, ustawodawca wprowadzając przepisy konstytuujące obowiązek uiszczania przez producentów i handlowców opłaty zapasowej tytułem kosztów tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych, argumentował, że „obowiązek uiszczania opłaty zapasowej został technicznie ukształtowany w odmienny sposób niż obowiązek tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych”.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego we wniosku przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej

rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarta w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Otrzymują:
Egz. 1 – adresat (ZPO+KPA);
Egz. 2 i 3 – aa.